

Bedelingen

De 5e bedeling:

*Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus (uit genade zijt gij zalig geworden).
En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;
Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.*

Efeze 2 : 4-7

*Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods,
die mij gegeven is aan u.*

Efeze 3:2

De 5e bedeling

Deze bedeling zou je oppervlakkig gezien over kunnen slaan.

Na de 4^e bedeling kun je doorgaan met de 6^e, zonder iets te missen op aarde.

Het einde van de 4^e bedeling is feitelijk het einde van de “oude schepping”.

En nu is er een nieuwe schepping in Christus, maar daar is nog niets van te zien.

2 Korinthe 5:15:

De HEERE stierf voor allen en dus zijn allen gestorven.

De dood van de HEERE Jezus is het einde van de oude schepping, het einde van het Oude Verbond en is juridisch het einde van de “tegenwoordige boze eeuw”.

De “aion”, de sfeer, die door de “boze”, door de “god dezer wereld”, bepaald wordt.

Sinds de opstanding van de HEERE Jezus Christus is er de “toekomstige eeuw”.

De “aion”, de sfeer, die bepaald wordt door Hem, Die de Toekomst is en heeft.

Die sfeer is niet bepalend voor het leven in de wereld, maar is wel bepalend voor en in het leven van hen, die in deze “toekomstige eeuw” geplaatst zijn.

Wij, als gelovigen in Christus, zijn in deze “toekomstige eeuw” geplaatst.

Sinds de opstanding van Christus bestaan er 2 “eeuwen; aionen; werelden”, naast elkaar.

Hoewel de oude schepping, het Oude Verbond en “de tegenwoordige boze eeuw”, door de dood van de HEERE Jezus geen recht meer van bestaan hebben.

Maar onder toelating van de HEERE en tot een door Hem bepaalde dag, mag al het “oude” zich nog manifesteren.

Hierin geeft de HEERE de mens opnieuw de mogelijkheid om te “kiezen”.

Ook aan de gelovige die Hij de vrijheid geeft om te kiezen in welke “gedachte-wereld” hij verkiest te leven : “het werelds denken”

: “of leren denken, zoals de HEERE denkt”

Allen die, **op grond van geloof en uit genade**, deel gekregen hebben aan de “toekomstige eeuw”, zouden zich stellen onder de **heerschappij van de HEERE Jezus Christus**.

Hij stond uit de dood op, als Eersteling van de nieuwe schepping.

Daardoor werd Hij de Zoon en Erfgenaam. (*Hebreeën 1:1-3*)

En wie zich aan Christus onderwerpt, krijgt deel aan de toekomstige eeuw.

De heerschappij van Christus werd al in het Oude Testament beloofd en aangekondigd.

In de eerste plaats Zijn heerschappij over Israël en vervolgens Zijn heerschappij over de andere volkeren.

Zijn heerschappij over de gemeente vinden we ook in het oude Testament, alleen op een “verborgen”, namelijk op typologische wijze.

De letterlijke aankondiging van de komst van de Messias en Zijn Koninkrijk, vinden we, zeker in het licht van het Nieuwe Testament, op verschillende plaatsen in het Oude Testament, vermeld.

Het Evangelie van het Koninkrijk werd na de opstanding dan ook eerst aan Jeruzalem, aan de 2- stammen (het Joodse volk), gepredikt.

Daarna aan Samaria (dit zijn overdrachtelijk de 10 stammen).

En tenslotte werd het gepredikt, tot aan de uitersten der aarde.

En of het nu om het “geopenbaarde” of om het “verborgen” Koninkrijk gaat, het is altijd gebaseerd op: **“wedergeboorte”**.

Johannes 3:

Als men niet wedergeboren is, kan men het Koninkrijk niet zien, laat staan: “binnengaan”, laat staan: “beërven”.

Ook de **HEERE Jezus**, beërfde het Koninkrijk door Zijn opstanding; door **Zijn wedergeboorte**.

En de vraag was: **wie zou Hem in die wedergeboorte volgen?**

De wereld verwierp Hem. (*Johannes 1:10*)

De Zijnen (het volk Israël), hebben Hem niet aangenomen. (*Johannes 1:11*)

Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven, kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven. (*Johannes 1:12*)

Israël en de volkeren, hebben nog geen deel aan het Nieuwe Verbond, omdat zij niet in Hem wensen te geloven, Die dat Nieuwe Verbond tot stand gebracht heeft. Via Zijn dood en opstanding.

In het Oude Testament werd dat eeuwig Koninkrijk al aangekondigd.

En door de opstanding van de HEERE Jezus Christus, is dat Koninkrijk er nu.

Omdat Israël haar Messias afwees, verborg de Koning van dat Koninkrijk Zich, in de hemel.

En dat doet Hij nog steeds, want zie maar om je heen.

Op aarde is tot op heden van Zijn heerschappij niets te zien.

Vandaar de term, vanuit het Nieuwe Testament:

“De Verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen”.

Het kenmerk van de 5e bedeling is:

Dat profetieën, dat beloften, die aan Israël gedaan zijn, **nu eerst op de gemeente** worden toegepast, om **daarna**, alsnog, hun vervulling te hebben op een **wedergeboren Israël**.

En **vervolgens** op de **andere volkeren** na hún wedergeboorte.

De heilshistorie, met betrekking tot de aarde, is onderbroken.

Er zit namelijk een gat in de tijdrekening.

De tijdrekening, in verband met de volkeren der aarde, loopt altijd via Israël.

Aangezien de tijdrekening met Israël onderbroken is, is dit dan ook met de andere volkeren het geval.

Tussen de komst van de Messias (aan het eind van de 69e week van Daniël (*Daniël 9:24-27*), en de openbaring van Zijn Koninkrijk (aan het begin van de 70e week) ligt dan ook 2000 jaar.

Profetieën hebben dus:

- Een verborgen toepassing in verband met **de Verborgtheid** van het Koninkrijk der hemelen, namelijk een toepassing op **de gemeente** en in **de hemel**.
- Een letterlijke vervulling in verband met de Openbaring van het Koninkrijk der hemelen, voor **Israël en de volkeren op aarde**.

Het Koninkrijk is dus niet uitgesteld, maar is nu eerst in de hemel!

Wij maken daar **heden** dan ook deel van uit.

Daarna worden de beloften omtrent het Koninkrijk eerst aan Israël, en vervolgens aan de volkeren, vervuld.

Lukas 19:11:

En als zij dat hoorden, voegde Hij daarbij, en zeide een gelijkenis; omdat Hij nabij Jeruzalem was, en omdat zij meenden (= dokeo), dat het Koninkrijk Gods terstond zou openbaar worden.

Dit is buiten het onderwerp, maar ik wil toch in dit verband, wat Schriftplaatsen laten zien

Dokeo = zelf menen, denken, vinden, zonder daar een “vaste grond” voor te hebben.

Nomisos = op grond van bepaalde feiten, op grond van het Woord van God

Dokeo : *Mattheüs 3:9; 6:7; 17:25; 22:17; Lukas 10:36; Johannes 5:39*

Nomisos : *Mattheüs 10:34; 20:10; Lukas 3:23; Handelingen 7:25; 21:29*

Lukas 19:11:

Hun eigen mening was, dat het Koninkrijk terstond zou “openbaar” worden. Maar vanuit de Schrift hadden zij kunnen weten, dat het “verborgen” zou blijven.

Mattheüs 13:10,11:

Hier vinden we de eerste gelijkenis die de HEERE Jezus sprak.

En de discipelen tot Hem komende, zeiden tot Hem: “**Waarom** spreekt Gij tot hen door gelijkenissen?”

En Hij, antwoordende, zeide tot hen:

“Omdat het **u gegeven is**, de verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen te weten, maar dien (de schare), **is het niet gegeven.**”

De schare, namelijk zij die niet wensten te geloven, mochten daarom “niet weten”.

Daarom verklaarde de HEERE de gelijkenis **wel** aan **Zijn discipelen**.

Er wordt dus in gelijkenissen gesproken, om bepaalde aspecten van het Koninkrijk, **te verbergen** voor hen, die toch niet wilden weten.

Alle gelijkenissen spreken over het “verborgen Koninkrijk”.

En waarom de discipelen **wel mochten weten**, was:

“Omdat zij niet alleen de verwachting hadden van de komst van de Koning en Zijn Koninkrijk, maar **zij geloofden ook in Hem**”.

Het Koninkrijk, kan men ook alleen maar **ingaan**, op grond van “geloof”.

Israël en de wereld hadden geen lust in die Koning en zij riepen dan ook: “Weg met Hem, wij willen niet dat **Deze** over ons Koning zij”.

Handelingen 15:14,15:

En sindsdien verbergt de HEERE, als onze Hogepriester en Koning, Zich nu al bijna 2000 jaar, en vergadert Hij Zich, sinds Zijn opstanding, uit Joden en heidenen, een volk voor Zijn Naam. Dat volk, is **in de hemelen** opgeschreven.

Op grond van het **genadeverbond met Abraham** mocht, toen er een eind was gemaakt aan de bedeling der wet, de oprichting van dit **Koninkrijk van de Messias** verwacht worden.

Nu, dit gebeurde dan ook, maar dan wel op een “**verborgen wijze**”.

De profetieën met betrekking tot dit Koninkrijk werden dus wel vervuld, maar op een manier, die onder het oude verbond niet geopenbaard was.

De naam van de 5e bedeling:

De meeste bedelingen worden in de Bijbel niet met naam of toenaam genoemd. Maar deze bedeling wordt duidelijk genoemd, en wel met twee verschillende namen.

Efeze 3:2:

Indien gij maar gehoord hebt van de **Bedeling der Genade Gods**, die mij gegeven is aan u”.

Efeze 3:9:

En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de **Bedeling der Verborgenheid** zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God...

Deze 2 namen: **Bedeling der Genade Gods**

en **Bedeling der Verborgenheid**

als aanduidingen van deze bedeling, waarin het Koninkrijk verborgen is.

Deze bedeling is de “**gedeeltelijke**” vervulling van de **Bedeling der Belofte**.

“Gedeeltelijk”: namelijk wat de **hemelse**, wat de **geestelijke** kant betreft.

“Gedeeltelijk”: omdat de belofte aan Abraham “**tweeledig**” is.
(*Genesis 15:5; 23:4; Romeinen 4:18; Hebreëen 11:12*)

Galaten 3:7-16; Johannes 8:30:

Christus is het ware Beloofde Zaad van Abraham, en allen die in Christus zijn, zijn mede-erfgenamen van deze Belofte.

Gelovigen in Christus zijn dan ook “Abrahams zonen”.

De 5e bedeling is het vervolg op de 3e bedeling.

Hoewel aan de andere kant de belofte aan “Abraham en zijn zaad”, ook in zijn letterlijke en directe betekenis **blijft bestaan**.

Dit gedeelte van de belofte zal pas letterlijk vervuld worden, bij de “Openbaring” van het Koninkrijk van de Messias op aarde, dus **na de Opname van de gemeente**.

Elke Belofte van God blijft van kracht tot het moment waarop die Belofte, in zijn volle betekenis vervuld wordt.

De HEERE beloofde aan Abraham het land, en bij tijd en wijle woonde Abraham ook in dat land. Daarbij leek het erop dat de Belofte aan Abraham vervuld werd. Maar Abraham geloofde zelf dat hij, tijdens zijn leven hier op aarde, “vreemdeling en bijwoner zou zijn” en dat de HEERE hem het land voor eeuwig zou geven na de dood, op de nieuwe schepping. Abraham zag de stad die fundamenten had en welks bouwmeester God Zelf zou zijn.

Abraham bleef dus “hopen”, hij had een zekere toekomstverwachting.

Romeinen 4:13 e.v.; Romeinen 8:24; Hebreëen 10:13:

En Abraham is dan ook in **hope**, zalig geworden.

Want in de toekomst, op de jongste dag, zal de HEERE hem het land definitief in bezit geven.

Zo is het ook met de gemeente, het Lichaam van Christus.

Wij hebben de belofte door geloof in Christus, mede geërfd met Hem.

Wij zijn in hope zalig geworden.

Wij zullen in de toekomst dat Vaderland, de hemel, erfelijk bezitten.

Hoewel *Efeze 1:20; 2:6; Filippenzen 3:20; Kolossenzen 1:13; 3:1-3; Hebreëen 4:16* ons leren:

“Dat wij **nu al in de hemel** zijn, en dat wij zouden leren, **om reeds nu** uit de zegeningen, die ons beloofd en in Christus geschonken zijn, te leven”.

Abraham werd **uit Babel** (de oorsprong van de volkeren) geroepen.

Wij, als gelovigen, zijn ook **uit de volkeren**, die hun oorsprong hebben in Babel, geroepen.

Wij zijn getrokken **uit deze tegenwoordige boze wereld**. (*Galaten 1:4*)

Wij zijn erfgenamen van **Abraham**, en hebben **diezelfde weg** te gaan.

Wij zijn dus ook vreemdelingen en bijwoners, want wij zijn medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods. (*Efeze 2:19*)

Het Nieuwe Verbond, waaronder wij leven, werd onder het Oude Verbond al aangekondigd. (*Jeremia 31:31 e.v.*)

Wanneer iemand tot geloof gekomen is, heeft hij deel gekregen aan de belofte die aan Abraham, op grond van zijn geloof, gegeven werden.

De belofte namelijk: “om eersteling te zijn van een nieuwe schepping”. (*Galaten 3:2*)

Dus niet uit de wet of uit de “werken der wet”, maar uit het **geloof** en door genade!

Galaten 3:9:

Zo dan, die uit het geloof zijn, worden gezegend met den gelovigen Abraham.

Dit is een universele waarheid.

Elke gelovige, waar en wanneer dan ook, wordt gezegend met de gelovige Abraham, want: er is bij God geen aanneming des persoons.

2 Kronieken 19:7; Handelingen 10:34; Romeinen 2:11; Efeze 6:9; Kolossenzen 3:25

Wij zouden, zoals Abraham, in geloof, als vreemdelingen en bijwoners leven en wachten op de vervulling van al Gods Beloften

Galaten 3:10, 11:

Want zovelen als er uit de “**werken der wet**” zijn, die zijn onder de **vloek**; want er is geschreven: “vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in “al” hetgeen geschreven is in het boek der wet, om **dat te doen**”.

Habakuk 2:4:

En dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar.

Want de **Rechtvaardige**, zal uit het **geloof** leven.

De wet eist “**werken**”, en dat is het **tegenovergestelde** van “**geloof**”.

Romeinen 4:5; Galaten 3:13:

Deze “**werken**”, zijn zelfs een demonstratie van “**ongeloof**”.

Deuteronomium 21:23:

De HEERE Jezus Christus heeft ons verlost van de “vloek der wet”.

Galaten 4:5:

De HEERE Jezus is voor ons tot “vloek” geworden, door en onder de wet.

Opdat Hij degenen die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanstelling tot zonen verkrijgen zouden.

De HEERE Jezus is: onder de wet gekomen

: door de wet vervloekt

: door de wet veroordeeld, opdat Hij zou verlossen, degenen die onder de wet waren

Galaten 3:14:

De wet werd door de **HEERE** Jezus vervuld, opdat de zegeningen aan Abraham tot de heidenen komen zouden in **Christus** Jezus.

De HEERE Jezus Christus kwam tot ons, heidenen, opdat wij de Belofte des Geestes ontvangen zouden, door het geloof.

Wat was beloofd is Geest, namelijk: “eeuwig leven”

“Geest” en “leven” zijn identiek aan elkaar.

In *Romeinen 11:17* en *Openbaring 11:4:*

Wordt “leven” voorgesteld door de “olijfboom”.

De olijfboom, als type van “**eeuwig** leven”.

En zolang hij leeft, draagt hij vrucht.

Er zijn olijfbomen van 2000 tot 3000 jaar oud, die nog steeds vrucht geven.

De essentie van de olijfboom is zijn olie, zijn vettigheid. (zie 6e bedeling)

Exodus 30:23-38:

Het bereiden van de heilige olie en de bereiding van reukwerk.

Wie deze olie zou namaken, of eraan zou ruiken, zou uitgeroeid worden.

Want het leven van de Geest is niet te imiteren en de werking van de Geest, heeft onze goedkeuring niet nodig.

Uiteraard hebben wij, als gelovigen, wel aan de heilige olie geroken. Net zoals we van de “Boom des Levens” hebben gegeten en nog steeds eten. Niet om de “Boom des Levens”, of die “heilige olie”, te keuren of te beoordelen, maar omdat wij door geloof in de HEERE Jezus Christus, één plant met Hem geworden zijn. In de gelijkmaking Zijns doods en in de gelijkmaking Zijner opstanding.

2 Korinthe 2:14-16; Efeze 5:2; Filippenzen 4:18:

Door te “ruiken” of te “eten” zijn wij dan nu wel naar de “oude mens” gestorven. Maar daardoor is die “reuk van Christus”, ons ten “leven” en leven wij in gemeenschap met Hem.

Romeinen 1:17:

Wij ontvangen de “belofte des Geestes” door het geloof; en niet uit werken. Want de rechtvaardige, zal uit, en door het geloof leven.

Galaten 3:16:

Nu, zo zijn de Beloftenissen tot Abraham en zijn Zaad gesproken. Hij zegt niet: en den zaden, als van velen; maar als van Eén. En uw Zade; Hetwelk is Christus.

Lukas 10:27:

“Gij zult uw Naaste liefhebben”.
“Uw Naaste, als van Eén, Hetwelk is Christus”.
“**Uw Naaste = het Zaad = Christus.**”

Johannes 12:24:

Als het in de Bijbel om veel zaden gaat, kan dat alleen omdat er eerst Eén Zaad was. Eén Zaadkorrel, Die leed en stierf, en veel vrucht voortbracht.

De belofte aan Abraham en zijn Zaad, met een tweevoudige betekenis dus. **Een directe**, die van toepassing is op Israël en de volkeren, maar dan wel later in de tijd. **En een “Hogere”**, die nu van toepassing is op Christus en Zijn Lichaam.

Galaten 3:17:

En dit zeg ik: het verbond, dat tevoren van God bevestigd, is op Christus en de

De belofte is (door de wet, die 430 jaar later kwam), niet krachteloos gemaakt. Als de wet vervuld en weggedaan is, blijft nog steeds de belofte van kracht. De belofte is alleen op grond van geloof en uit genade gegeven.

Romeinen 5:21:

Vroeger heerste **de wet** en heerste **de dood**.

Maar nu heerst genade.

Hebreeën 4:16:

Wij mogen nu met vrijmoedigheid naderen tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid zouden verkrijgen, en hulp ter bekwamer tijd.

Hebreeën 7:19, 22; 8:6:

Het Oude verbond is de aanleiding tot betere dingen, namelijk: tot het Nieuwe Verbond.

De basis van de 5e bedeling; het Nieuwe Verbond: de opstanding van de HEERE Jezus Christus.

Hebreeën 8:6-13; Romeinen 11:26, 27:

De HEERE zou een Nieuw Verbond oprichten;

Niet naar het verbond, dat Hij met hun vaders gemaakt had, ten dage, als God hen bij de hand nam, om hen uit Egypteland te leiden;

En niet op stenen tafelen, maar op vleselijke tafelen, namelijk in hun harten.

Psalm 89:4, 5:

Ik heb een verbond gemaakt met Mijn uitverkorene;

Ik heb Mijn Knecht David gezworen: Ik zal Uw Zaad bevestigen, en Uw troon opbouwen van geslacht tot geslacht, in Sela”.

Hier wordt gesproken over: een eeuwig verbond

een eeuwige troon

een eeuwig Koninkrijk

een eeuwige Koning en Gezalfde

2 Samuël 7:12-17:

Dit verbond spreekt dus over het Koningschap van Christus.

Dit Zaad van David was niet Salomo, want Salomo werd **tijdens** het leven van David geboren en niet **na** (na u) zijn leven.

Een eeuwig Koninkrijk (bevestigen, vastmaken).

Hij zal voor Mijn Naam een "huis" bouwen (dat huis heet de gemeente (*Efeze 2:22*)).

Hij zal de Zoon van God zijn.

Hij is Davids HEERE, en Davids Zoon (*Psalms 110:1; Mattheüs 22:42-46*).

Salomo, de zoon van David, was een type van Christus en hij bouwde dan ook een huis voor de Naam des HEEREN. Een tempel van steen in Jeruzalem.

En deze profetie wordt dus "Geestelijk" in Christus vervuld (namelijk in Zijn Lichaam).

Er is ook een letterlijke toepassing, want in de 1000 jaar zal de tempel op aarde gebouwd worden en ook door Christus.

Jesaja 55:3:

Neigt uw oor, en komt tot Mij, hoort en uw ziel zal leven;

Want Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en u geven, de gewisse weldadigheden van David. (David betekent: geliefde)

Jesaja 54:

spreekt over een toekomstig herstel van Israël, over het sluiten van een nieuw huwelijk.

Israël dus, in de letterlijke betekenis.

Jesaja 54:5:

De gemeente wordt hier ook genoemd, namelijk: "een volk dat gij niet kent".

Jesaja 54:6:

"Zoekt de HEERE, roept Hem aan, want Hij is nabij.

(Terwijl de gemeente al nabij gebracht is. (*Efeze 2:13*))

Jeremia 31:31:

Een nieuw Verbond, een nieuw huwelijk.

Jeremia 32:37-40:

Ziet, Ik zal hen vergaderen uit al de landen, waarhenen Ik hen zal verdreven hebben in Mijn toorn en in Mijn grimmigheid, in grote verbolgenheid; En Ik zal hen zeker doen wonen. Ja, zij zullen Mij tot volk zijn, en Ik zal hun tot God zijn.

En Ik zal hun enerlei hart en enerlei weg geven, om Mij te vrezen al de dagen, hun ten goede, mitsgaders hun kinderen na hen.

En Ik zal een eeuwig verbond met hen maken, dat Ik achter hen niet zal afkeren, opdat Ik hun weldoe; en Ik Mijn vreze in hun hart geven, dat zij niet van Mij afwijken.

Jeremia 50:5:

Zij zullen naar Sion vragen; op den weg herwaarts zullen hun aangezichten zijn; zij zullen komen en den HEERE toegevoegd worden, met een eeuwig verbond, dat niet zal worden vergeten.

Ezechiël 16:59, 60:

Want alzo zegte de HEERE HEERE: "Ik zal u ook doen, gelijk als gij gedaan hebt, die den eed veracht hebt, brekende het verbond.

Evenwel zal Ik gedachtig wezen aan Mijn Verbond met u, in de dagen uwer jonkheid, en Ik zal met u een eeuwig verbond oprichten.

Ezechiël 34:23-25^a:

En Ik zal een Enigen Herder over hen verwekken, en Hij zal hen weiden, nl: Mijn Knecht David; Die zal ze weiden, en Die zal hun tot Herder zijn. En Ik, de HEERE, zal hun tot God zijn; en Mijn Knecht David zal Vorst zijn in het midden van hen, Ik, de HEERE, heb het gesproken, en Ik zal Verbond des Vredes met hen maken,...

Efeze 4:3:

Dat "eeuwig verbond" is het "Verbond des Vredes".

Het Verbond des Vredes van de ware "Salomo", de ware "Vredevorst".

Ezechiël 37:26:

En Ik zal een eeuwig verbond met hen maken, het zal een eeuwig verbond met hen zijn; en Ik zal ze inzetten, en zal ze vermenigvuldigen, en Ik zal Mijn heiligdom in het midden van hen zetten tot in eeuwigheid.

Het Davidisch Verbond en het Nieuwe Verbond, worden als één verbond, beschouwd. Een verbond dat tot stand komt op grond van geloof.

Aangezien wij gelovigen zijn, zijn deze beide verbonden op ons van toepassing, maar wel in "hogere" zin (hemels namelijk).

Waarbij het gaat om een **verborgen**: Koning

Koninkrijk

volk

tempel

Dus: Doe alsjeblieft geen moeite om ze te openbaren.

Als God het verborgen houdt, hoe zouden wij het openbaar maken?

Teksten in het Oude Testament die spreken over de verborgenheid

en die in het Nieuwe Testament door Paulus verklaard worden:

Genesis 2:24

Efeze 5:31

Genesis 5:13

Lukas 2:36, 37

Psalms 68:19

Efeze 4:8

Jesaja 57:1; 66:7 e.v.

1 Thessaloniëzen 4:15-; Openbaring 12:5, 6

Jesaja 40:9,10; 62:5, 11, 12; 65:1, 2

Romeinen 10:20

Jesaja 42:1-; 49:1- e.v.

Lukas 2:32; Handelingen 15:14

Deuteronomium 31:15-18; Jozua 3:4; Jesaja 54:5; 66:7 e.v. ; Hosea 6:2

Bijbelgedeelten, sprekend over de "verborgenheid":

– **Adam en Eva** (*Efeze 5:31, 32*)

– **Izaäk**, en niet Ismaël (= als Israël, de slaaf der wet), maar Izaäk (= de vrije)

– **Eliëzer**, die een vrouw voor het Zaad van Abraham regelt

– **Jozef**, maakt Zijn Koningschap bekend via dromen

maar wordt door Zijn broeders gehaat, zij verwerpen Hem

Als Hij 17 jaar is, wordt Hij door Zijn Vader uitgezonden

om de welstand van Zijn broeders te bezien

waarbij Hij alsnog door Zijn broeders verworpen wordt

Zij ontnemen hem Zijn heerlijkheid, die Hij van Boven ontvangen had

(de veelkleurige rok van de Prins en Hogepriester)
Zij werpen Hem in de put, in de dood, en verkopen Hem aan de wereld,
aan Egypte

Maar buiten Israël geeft Jozef Zijn Brood en dus Zijn leven, aan iedere heiden, die wil

in de gevangenis, en daar buiten

in de ballingschap en in vrijheid

De vrouw van Potifar (type van Israël) wil wel gemeenschap met Jozef,
maar op haar eigen voorwaarden

Dan komt Jozef 2 volle jaren in Zijn eigen gehuurde woning

waar de schenker en de bakker Hem wel als verzorger van Zijn Huis
aanvaarden

De Schenker en de Bakker, beiden een type van een gelovige, waarin
twee naturen werkzaam zijn

Na twee dagen (jaren) wordt Hij bekend aan de heidenen

Hij ontvangt een nieuwe Naam

Jozef = Jehovah verhoogt, Jehovah vermeerderd

Zafnath Paaneah = Redder der wereld

= Openbaarder van verborgenheden

Hij heeft gemeenschap met een heidense, namelijk Potiferah

de gemeente heeft toch haar oorsprong uit de vrouw van Potifar

En ontvangt "dubbele vrucht"

Hongersnood, grote verdrukking over Israël

En zij hebben na 2 jaar een ontmoeting met Jozef

zij buigen eindelijk voor Hem

– **Mozes** wordt verworpen, en daarom is Hij Herder, over een ander priester
volk.

3000 man hadden deel aan het gouden Kalf en hadden deel aan de
verheerlijkte Christus

zij stierven daar en werden pas weer gezien in Handelingen 2:41

De koperen zee voor de tempel, met een inhoud van 3000 bath, werd
gedragen door 12 runderen. (2 Kronieken 4:1 e.v.)

– **Jozua** de 2000 el tussen de Ark des Verbonds en het volk Israël

- **Simson**, de honing tussen de twee helften van de gescheurde leeuw
beeld van de gemeente tussen de twee komsten van de Leeuw van Juda
- **David**, in de spelonk van Adullam
400 misdadigers, die zich verbonden hadden met “de gezalfde, maar verborgen koning David”
Zij, die zich gisteren en eergisteren (twee dagen), onthouden hadden van al het “vrouwelijke”
namelijk: matig geleeft hebben in deze oude schepping
Zij worden door David gevoed met het Brood Gods (2 *Samuël* 22:2 *e.v.*)
- **Elia en Elisa**, in hun geschiedenissen gaat het heil niet naar het volk Israël, maar naar hen, die in het buitenland wonen en die wel de Woorden Gods geloven

Het getal 5

- 5 = de Hebreeuwse letter ה, de Hee
de vijfde letter van het Hebreeuwse alfabet met getalswaarde 5
deze letter wordt uitgesproken als onze letter h
dit is eigenlijk een zucht, wind, geest
een bijna onhoorbare, geestelijke letter
Spreekt over geestelijke, verborgen dingen
- 5 = het getal van de “genade”
Bijzonderheden over de “5” geven, is moeilijk, omdat de “5” zich meestal kenmerkt door “zichtbaar” afwezig te zijn.

Abraham werd onder de naam **Abram** uit Ur der Chaldeeën geroepen.

Met hem begon de 3e bedeling.

De Bedeling der Genade, de 5^e bedeling, is gebaseerd op het **Zaad van Abraham**, Hetwelk is Christus. (*Galaten* 3:16)

De Bedeling der Genade heeft zijn oorsprong, zijn fundament, in het verbond met Abraham.

De 5e bedeling is gebaseerd op dat, wat in de 3e bedeling werd aangekondigd.

De naam van Abram werd veranderd in "Abraham".

Er kwam een "𐤅" = h = 5 = genade in zijn naam.

De Hebreeuwse letter "𐤅", namelijk: de "Hee", heeft een getalswaarde van "5".

Het bijzondere van deze letter is, dat er iets aan ontbreekt.

Er zit namelijk een miniem verschil tussen de "Hee" (= 𐤅 = 5) en de
"Chet" (= 𐤄 = 8)

Bij de "Hee" zit een kleine opening aan de linker bovenkant.

Dit ontbrekende stukje houdt in, dat deze "5" niet af is.

Deze letter krijgt pas later de voltooiing, namelijk: in de "8".

8 is de zeven dagen voorbij en is een beeld van de nieuwe schepping.

De 5^e letter:

𐤅 : de Hee, klinkt als onze h

: is een zucht, adem, geest, en daarom een "geestelijke" letter

: wordt in verschillende talen niet uitgesproken

: is een letter zonder klank

: spreekt van geestelijke, onzienlijke dingen

Abram ontving genade (de "𐤅", de "5") van God, omdat hij de HEERE geloofde.

Het woord "Hee" betekent: raam, venster, fontanel.

De fontanel is een nog niet verbeende plek in de schedel van baby's. Het is een soort raam, een opening, een open verbinding naar boven. Kinderen geloven nog gemakkelijk wat hen wordt verteld. Pas op latere leeftijd wordt het moeilijker om te geloven, omdat hun harten dan niet meer openstaan voor het Woord Gods en ze wensen te leven uit hun eigen inmiddels verkregen "wijsheid". Het venster naar boven gaat als het ware dicht. De schedel verhardt zich.

De hand is ook een vijf, waarmee wij elkaar begroeten en elkaar dan, bij wijze van spreken, genade aanbieden. De hand bestaat uit één duim en 4 vingers. Zonder de duim zijn de vier vingers gehandicapt.

De duim moet alle vier onze vingers te hulp komen, wil de hand een goed te gebruiken stuk gereedschap zijn.

God, de "1", komt Zijn schepping, de aardse, zienlijke dingen, Zijn "4", te hulp, om er een voor Hem goed stuk gereedschap van te maken. God biedt de helpende hand aan Zijn schepping. Hij biedt genade aan.

De 5^e bedeling is de bevestiging van de 3^e bedeling, het verbond met Abraham, in Christus, en dit leidt uiteindelijk naar de 8.

De 7 (= Hee = 5) is ook bijna een 8 (= Chet = 8).

Er ontbreekt nog maar een heel klein stukje aan.

Paulus leert ons dat wij, die in Christus zijn, **al een nieuwe schepping geworden zijn**.

De nieuwe schepping **is al begonnen**, maar is nog niet geopenbaard.

Wij leven in een tussen geschoven, verborgen, Geestelijke bedeling.

De begrippen: genade, verborgenheid en geest,

zijn allen met het getal "5" verbonden.

Voordat **de verwoesting van Sodom en Gomorra** plaatsvindt, pleit Abraham voor de inwoners van deze steden. Hij vraagt of de HEERE zou afzien van het oordeel over deze steden, op grond van de aanwezigheid van 50; 45; 40; 30; 20; 10; of zelfs maar "5" gelovigen. Allemaal aantallen die een veelvoud zijn van 5. Hij pleit op Gods genade.

Zie ook naar de plagen in Egypte. Na elke plaag verhardde Farao zijn eigen hart. Tot en met de vijfde. Vijf maal had Farao de keus en kon hij zich buigen voor de God van Israël. Vijf maal verhardde Farao zijn hart en wees het Woord van de HEERE af. Bij de zesde plaag is het de HEERE, die Zelf het hart van Farao verhardt. De genadetijd is voorbij.

Exodus 36:31 e.v.:

De berderen (planken) van de tabernakel werden bijeengehouden door 5 richelen of roeden. Vier van deze richelen waren aan de buitenkant bevestigd met ringen. Een 5e richel echter liep dwars door het hart van de berderen en was wel aanwezig, maar onzichtbaar. Al zou je de vier richelen die aan de buitenkant bevestigd waren (die een uitbeelding zijn van de uiterlijke, stoffelijke dingen), weghalen, dan zou het bouwwerk toch staande blijven, door de ondersteuning van deze "verborgen" vijfde richel.

1Samuël 17:40:

David raapt 5 steentjes uit de beek en verslaat Goliath met het 5e steentje.

Exodus 13:18:

Men verlaat Egypte bij vijven (op grond van genade).

Johannes 6:

5 Broden en 2 visjes bij de wonderbare spijziging, van 5000 man.
(Jozef en Maria, hebben 5 zonen en 2 dochters.)

1 Korinthe 14:19:

Paulus spreekt liever 5 woorden met verstand, dan 10.000 woorden in een (vreemde) taal.

5 = Chamash = 300.40.8 = חמש
Shemach = 8.40.300 = Vrolijk, verblijd zijn, zich verheugen
Meshach = 8. 300.40 = Gezalfd
Meshiach = 8.10.300.40 = Gezalfde

De 5e dag

Genesis 1:20, 21:

En God zeide: dat de wateren overvloediglijk voortbrengen een gewemel van levende zielen; en het gevogelte vliege boven de aarde, in het uitspansel des hemels. En God schiep de grote walvissen, en alle levende wremelende ziel, welke de wateren overvloediglijk voortbrachten naar haar aard; en alle gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was.

Openbaring 17:15:

De "wateren" zijn volkeren, scharen, tongen en natiën, waaruit individuen (levens) voortkomen.

Typologisch: gaat het over hetgeen uit de wateren gehaald wordt
Een vis hoort namelijk uit het water opgehaald te worden
Dan blijkt, dat een vis niet in de zeeën thuis hoort

Markus 1:17:

De HEERE stelt de discipelen tot "vissers van mensen".

Deze bedeling is een bedeling, waarin individuen uit deze tegenwoordige wereld getrokken worden. Ze worden getrokken uit de wereld, de volkeren, natiën en tongen en ze worden geplaatst in de hemel. (*Galaten 1:4*)

Er staat niet: Dat **de hemelen** voortbrengen... (*Genesis 1:20*)

Er staat: Dat **de wateren** levende zielen voortbrengen en het gevogelte vliege boven de aarde.

Overdrachtelijk gezien:

Als je iemand uit de volkeren, uit de wateren, ophaalt, is hij in de hemel.

Een soort "leven" wordt uit de wateren gehaald en geplaatst in de hemel.

Opdat het alsnog "levend" worde.

Genesis 1:21:

Hier wordt gesproken over grote vissen.

Het woord "walvissen" staat niet expliciet in de grondtekst.

40.10.30.4.3.5 = הגדלימו = de grote

40.50.10.50.400.(5) = (ה)תנינו = (de) (wal)vissen

Getalswaarde van deze hele uitdrukking:

555 met het lidwoord en 550 zonder het lidwoord ה (5).

1 Koningen 9:23:

Dezen waren de oversten der bestelden, die over het werk van Salomo waren: vijfhonderd en vijftig, die heerschappij hadden over het volk dat in het werk doende was.

Het zijn grote vissen, die eigenlijk geen vissen zijn, maar zoogdieren.

Zoogdieren gaan dood als ze te lang onder water blijven.

Ze gaan ook dood als ze boven water blijven, namelijk op het land gaan.

Ze zijn wel **in** de Zee, maar hun adem, hun leven, halen ze van **boven** de wateren.

Zoals dolfijnen en walvissen.

Ze staan bekend als mensenredders.

Het zijn vissen zonder schubben, die naar de oppervlakte moeten komen om adem (= ה = 5 = genade = h = zucht, geest, wind) te halen (uit de hemel).

Schubben: 400.300.100.300.100 = קשקשת = qoshqoshot

De tegenstander heeft schubben: *1 Samuël 17:5; Ezechiël 29:4*

Deze zoogdieren vinden hun weg door uitsluitend op hun gehoor te vertrouwen.

Johannes 20:29; 1 Petrus 1:8; Romeinen 10:17

Zalig zij die niet zien, en nochtans geloven; en: het geloof is dan ook uit het gehoor, en het gehoor, (gehoorzamen) door het Woord Gods.

Levend water spuit uit hun **binnenste**, als een **fontein**.

Zouden ze onder water **blijven**, dan zouden ze verdrinken.

Deze vissen leven wel **in** de wateren, maar gezien hun geardheid horen ze er **niet thuis**.

Ze hebben de gedaante van een vis, maar ze zijn geen vis.

Johannes 21:10:

Aantal grote vissen dat opgetrokken werd uit de zeeën = 153

40.10.5.30.1.5 10.50.2 = getalswaarde van "de Zonen Gods" = 153

30.1.30.90.2 = Bezaleël (de bouwer van de tabernakel) = 153

Ook wij hebben de gedaante van een mens, maar we zijn geen mens meer naar de eerste Adam. We zien er nog wel uit als zondaren, temidden van de volkeren, maar in Christus zijn wij dat niet meer. We zijn in Christus, en horen in de hemel thuis.

Er bestaan ook "vliegende vissen", die hun voedsel uit de lucht halen.

Dolfijnen wekken de indruk dat ze "geest" hebben, omdat ze zo intelligent zijn.

De ogen van dolfijnen kun je net zo goed blinderen, want ze "zien" met hun oren.

Ze stoten geluiden uit en horen het "woord". Daardoor horen ze hun omgeving.

Die grote vissen, nemen hun omgeving niet waar op grond van hetgeen zij zien, maar op grond van hetgeen zij horen.

Walvissen komen soms massaal het strand op, achter hun herder, hun leider, aan.

Zo gaan wij straks onze Herder, onze Leider achterna, en gaan **het land op: namelijk de hemel in**.

3.4 = vis (*Genesis 1:26; Jona 1:17; 2:10*)

5.3.4 = groeien

30.3.4 = banier

50.3.4 = graan, koren

3.1.4 = vis

Do-eg = vreesachtig

Het **gevogelte des hemels** werd ook op de **5e dag** geschapen.

Dit is ook weer een beeld van **de gemeente**, namelijk: **hemelburgers**.

Wij kennen onder de diersoorten een dier, dat wel vliegt, maar tegelijk ook zoogdier is: “de vleermuis” (een veel voorkomend dier in Israël).

Vleermuizen komen wel in de Bijbel voor, hoewel dit woord niet altijd correct vertaald is.

Psalm 84:4: Zwaluwen leggen geen jongen, maar eieren.

Dit woord “zwaluw”, zou vertaald moeten worden met “vleermuis”.

200.6.200.4 (= daroor) = vrijheid, zwaluw, vleermuis, zuiver.

Exodus 30:23; Leviticus 25:10; Jesaja 61:1; Jeremia 34:8,15,17

In ieder geval is het zo, dat vleermuizen nog kunstiger vliegen dan zwaluwen.

Ze gebruiken hetzelfde sonarsysteem (sonar = Sound Navigation And Ranging) als walvissen en dolfijnen.

Ook zij gebruiken hun ogen niet, maar vliegen op het gehoor.

2 Korinthe 5:7:

Want wij wandelen door geloof, en niet door aanschouwen.

Vleermuizen leven in een wereld die in de duisternis ligt. Het zijn nachtdieren.

Het zijn vliegende zoogdieren.

Wanneer vleermuizen niet vliegen, hangen ze ondersteboven.

De hele wereld staat voor hen op haar kop.

En zo is het ook met een gelovige.

Als een gelovige het Woord van God hanteert, komen alle dingen ondersteboven te staan.

Alles blijkt precies andersom te zijn, dan wat men in de wereld zegt.

Voor ons komt de wereld op haar kop te staan

Maar we zijn dan ook niet van deze wereld, wij behoren een andere wereld.

Wij behoren in de hemel.

Sterrenbeeld

Als de lente begint, staat de zon midden boven de evenaar en staat hij in een bepaald "sterrenbeeld".

Nu is dit al circa 2000 jaar het sterrenbeeld "**Vissen**".

Elk jaar verschuift de zon iets verder in dat sterrenbeeld.

Over niet al te lange tijd zal de zon dit sterrenbeeld verlaten en bij de zogenaamde "opname van de gemeente" zal de zon in een ander sterrenbeeld staan.

Namelijk in het sterrenbeeld "**Waterman**".

Sterrenbeeld vissen = Ichtus = 2 vissen

= 1 horizontaal en 1 verticaal

Uitbeelding van de aardse en de hemelse kant van de gelovigen in deze bedeling.

Tijdens de christenvervolgingen aan het begin van onze bedeling, gebruikten de gelovigen onderling de afbeelding van een "vis", de Ichtus, als herkenningsteken.

Het sterrenbeeld "Waterman" = De uitstorting van de Heilige Geest

(volgende bedeling)

(*Joël 2:28*)

1e sterrenbeeld is van: Adam - Abraham = Stier

2e sterrenbeeld is van: Abraham - Christus = Ram

3e sterrenbeeld is van: Christus - Opname = Vissen

"**Wedergeboorte**" wordt ook zo schitterend uitgebeeld in **de vlinder**.

Een rups, die eerst gebonden is aan het stof en (als het ware) na de dood (verborgen in de pop), een hemelburger wordt en zich verlustigt aan de honing, een beeld van het Woord Gods.

De 5e Stamvader

Genesis 5:12,15; 1 Kronieken 1:

De 5e stamvader is Mahalal-el.

“Halal” kennen we van “Hallelujah” en het betekent: prijzen, loven

“M” = een voorvoegsel en het betekent: vanwege of tot

“El” = God

De naam Mahalal-el betekent **dus**: vanwege de Lof aan God

of : tot lof van God

Oorzaak en doel worden in dat voorvoegsel aangegeven.

Via Mahalal wordt de 5e bedeling precies gekarakteriseerd.

De 5^e bedeling is tot “Lof van God”.

“5” = genade

En als een mens niets doet (en hij kan ook niets), daarom uit genade leeft en door God alleen op grond van geloof en uit de genade Gods behouden wordt, dan dient God daarvoor alle lof te ontvangen.

Psalm 40:4:

En Hij heeft een nieuw lied in mijn mond gegeven, een lofzang voor onze God...

Romeinen 6:4:

We zijn dan ook opgewekt tot Heerlijkheid des Vaders...

Romeinen 12:1:

stelt uw lichamen tot een levend, heilig, Gode welbehaaglijke offerande....

Romeinen 15:9:

Daarom zal ik U belijden onder de heidenen, en Uw Naam lofzingen...

1 Korinthe 6:20:

Want gij zijt duur gekocht, verheerlijkt dan God in uw lichaam...

Galaten 2:20:

Niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij...

Efeze 5:2

navolgers Gods, tot een welriekende reuk...

Efeze 5:19:

Spreekende... zingende en psalmende den Heere...

Filippenzen 4:8:

zo er enige lof is, bedenkt datzelve...

Kolossenzen 3:16:

leert en vermaant elkander met psalmen, lofzangen en geestelijke liedekens...

Hebreeën 2:11, 12:

in het midden der gemeente zal ik U lofzingen...

Hebreeën 13:15:

door Hem Gode opofferen een offerande des lofs.....

Alles in deze schepping zou tot lof van God zijn en niet tot eer van mensen.

Maar in bijzonder wordt "tot lof van God" in onze bedeling tot uitdrukking gebracht.

Deze bedeling heeft met het verborgen Koninkrijk te maken. Er is in deze wereld niets van te zien of te merken. De gemeente ontvangt in de wereld geen lof.

Er is dus niemand die de eer kan ontvangen dan God alleen.

Alles wat wij zijn en doen, is tot heerlijkheid **van God**.

Want door de gemeente wordt de veelkleurige wijsheid van God bekend gemaakt aan de overheden en machten **in de hemel**. (*Efeze 3:10*).

Efeze 2:7:

De gemeente is tot betoning aan de overheden en machten in de hemel, tot een standbeeld, van de uitnemende rijkdom Zijner genade, de veelkleurig wijsheid van God.

1 Korinthe 2:7:

En deze "wijsheid Gods", bestaat in "verborgenheid".

Handelingen 15:14-17:

Hier wordt gezegd, welke bedoeling God met de gemeente heeft:

Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen voor (niet "door") Zijn Naam.

En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:

Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten;

Opdat de overblijvende mensen den HEERE zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeroepen is, spreekt de HEERE, Die dit alles doet. (Dit is aangehaald uit Amos 9.)

Hier wordt gezegd, dat God eerst een volk uit de heidenen zal verzamelen en daarna zal de HEERE wederkeren om de vervallen hut van David weder op te richten.

Het herstel van het huis Davids (het Koninkrijk) wordt naar de toekomst verwezen. In de toekomst zal de HEERE wederkeren, om Zijn Koningschap zichtbaar te vestigen in deze wereld.

Dit volk uit de heidenen is tot eer van Hem; voor Hem Persoonlijk, Zijn persoonlijk eigendom.

Jesaja 40:10, 11:

Spreekt in bedekte termen over de positie van de gemeente.

Het gaat over de toekomstige verlossing van Israël.

Ziet, de HEERE Heere zal komen tegen den sterke, en Zijn arm zal heersen; ziet, Zijn loon is bij Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.

Hij zal Zijn kudde weiden gelijk een Herder;

Hij zal de lammeren in Zijn armen vergaderen, en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden.

De HEERE zal komen en Hij zal Zijn kudde redden en verzorgen.

Zijn loon is bij Hem.

Niet om loon uit te betalen, maar loon, dat **Hij Zelf** ontvangen heeft.

Als resultaat van **Zijn** werk.

Jesaja 62:11:

“Ziet, de HEERE heeft doen horen, tot aan het einde der aarde: zegt den dochter van Sion; Zie, uw Heil komt: zie, Zijn loon is met Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.

Dat “Heil” van Israël, is dus één Persoon, namelijk Christus.

En wij, de gemeente, als Zijn loon.

Zijn arbeidsloon bestaat uit een groep mensen.

Dit betekent, dat de eerste vruchten van het werk van de HEERE Jezus, voor Hemzelf bestemd zijn, als **Zijn loon**.

De Arbeider is Zijn loon waardig (*Lukas 10:2; 1 Timotheüs 5:18*).

Die Arbeider is in de éérste plaats de HEERE Zelf.

Hij is Zijn loon waardig.

Normaal gesproken bestaat het loon van de arbeider uit een deel van zijn werk.

Het werk van de HEERE is, dat Hij de wereld met God verzoend heeft.

Het eerste deel van de wereld, dat met God verzoend wordt, is voor Hem:

Zijn loon.

Wij zijn het resultaat van de arbeid van de HEERE.

Wij zijn de eerste vruchten.

Daarom heten wij ook:

“Een gemeente van Eerstelingen”.

De eerste vruchten, de eerste garven van de oogst, zijn altijd voor de HEERE.

De oogst komt slechts tot stand, doordat de HEERE de wasdom geeft.

Dit wordt in 1 Korinthe 3:6 in overdrachtelijke zin gebruikt, namelijk:

“Ik (Paulus) heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft den wasdom gegeven”.

De vijfde stamvader “Mahalalel”: is dus een type van de gemeente.

De gemeente dient in de praktijk namelijk “tot lof van God” te zijn.

De HEERE dient door ons leven heerlijkheid te ontvangen.

1 Korinthe 6:20:

“Gij zijt duur gekocht, verheerlijkt dan God in uw lichaam.

Hebreeën 3:1:

Wij zijn der hemelse roeping deelachtig.

Kolossenzen 3:1, 2:

Dit is de roeping, die van boven is, namelijk:

Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter(hand) Gods. Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

Filippenzen 3:14:

Maar één ding doe ik, vergetende hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het (doel)wit, tot den prijs der roeping Gods, die van Boven is in Christus Jezus.

Zoals de HEERE Jezus tot Heerlijkheid Zijns Vaders geleefd heeft.

Dit blijkt uit Zijn uitspraken als:

- Niet Mijn wil, maar Uw wil, geschiedde
 - Ik doe niets, tenzij Ik het de Vader zie doen
 - Om de wil des Vaders te volbrengen
 - Daarom heeft Hij ook loon ontvangen, als resultaat van Zijn trouwe arbeid.
- Zo is er ook loon **voor elke gelovige**, die tot heerlijkheid van God geleefd heeft.

Dat klinkt zwaar en moeilijk, maar dit betekent dat wij:

Ons zouden onderwerpen aan het Woord Gods.

Trouw zouden zijn aan het Woord Gods.

Betrokken zouden zijn in het dienstwerk van onze Hogepriester, nu, in Zijn verborgen Koninkrijk.

Opdat we straks ook betrokken kunnen worden, in de dienst.

Straks: in het geopenbaarde Koninkrijk.

De 5^e vrucht

Deuteronomium 8:8:

De vijfde vrucht is de granaatappel.

In het Hebreeuws genaamd: Rimmon.

Rimmon komt in de Bijbel ook onvertaald voor, namelijk de naam van een plaats.

Jozua 19:7; 1 Kronieken 4:32; Zacharia14:10

Rimmon = 50.6.40.200 = רַמּוֹן = Ramon = Rama

= Hoge plaats; bergtop; hoogvlakte

De heiligen der "hoge plaatsen" (*Daniël 7:18, 22, 25, 27*)

Spreekt over de positie van de gemeente, die in een Hoge Plaats gesteld is, namelijk: in de hemel (*Efeze1:3*)

Richteren 20:45, 47:

Rimmon wordt daar genoemd, waar het over de geschiedenis van Benjamin gaat.

Benjamin = De Zoon van de laatste dagen

= Zoon van Mijn Rechterhand

Zoon van mijn smarten (= Ben oni)

= Een type van het gelovig overblijfsel van Israël

zoals de HEERE Jezus Christus, en allen die in Hem zijn

In die geschiedenis zag het er naar uit, dat de Stam van Benjamin zou worden uitgeroeid, maar toch werd er voorzien in een “overblijfsel”.

Dit is de uitbeelding van: “dood en opstanding”.

Het is ook een beeld van het volk van Israël, dat door “dood en opstanding”, tot een “overblijfsel” gesteld zal worden.

In deze geschiedenis bleef het “restje” van Benjamin, bewaard in de rotsspleet van Rimmon.

Men schuilt dus in de Rots, Hetwelk is Christus. (*1 Korinthe 10:4*).

En het spreekt over de positie van Israël, straks, binnen de gemeente.

Men schuilt in de gemeente, want nogmaals, Rimmon is een type van de gemeente.

Diezelfde hoge plaats “Rimmon”, wordt uitgebeeld in de granaatappel.

De granaatappel komt in de Bijbel weinig voor: alleen in de opsomming van Deuteronomium 8:8.

Waar de granaatappel wel genoemd wordt, gaat het niet over een echte, maar is hij gemaakt van hemelsblauw, purper en scharlaken en wordt uitdrukkelijk bij de kleding van de hogepriester genoemd. (samen met belletjes)

Exodus 28:33,34:

Hoewel de granaatappel getuigt van een “hoge plaats”, bevindt hij zich op een lage plaats, namelijk onder aan de zoom van het kleed van de Hogepriester.

Wij, de gemeente, zijn wel één geheel met de Hogepriester, maar dan in verband met Zijn Aardse kant.

1 Samuël 15:28:

Koning Saul had ook een zoom aan zijn kleed.

Samuël sneed met een zwaard een stuk van de zoom van het kleed van Saul af,

en hield het omhoog, en zei: “De HEERE heeft heden het Koninkrijk over Israël van u afgescheurd, en heeft het aan uw naaste gegeven, die beter is dan gij. Saul kwam overigens uit de stam van Benjamin.

Handelingen 7:58:

Zo was er een andere Saul, namelijk Paulus, ook uit de stam van Benjamin, die de mantels van het Joodse volk, ontving.

Het afsnijden van de zoom van een kleet, heeft met het gedeeltelijk wegnemen van het koningschap te maken. Hij behoudt een deel, maar een deel wordt afgesneden. Dit is dan ook profetisch, omdat het op de HEERE Jezus slaat.

De HEERE Jezus was bestemd (de Verkozene) om Koning te worden.

Hij ontving het Koninkrijk wel, maar op een andere wijze werd het Koninkrijk van Hem afgenomen.

Dat Koninkrijk is namelijk niet zichtbaar in deze wereld.

Want de zoom (dat wat met de aardse dingen te maken heeft) werd afgesneden.

1 Samuël 24:5:

En dat wordt nog eens bevestigd en dus is het vastelijk besloten, want David deed het later nog eens.

Genesis 39:

In de geschiedenis van Jozef zien we dit ook.

De vrouw van Potifar (= type van een bepaalde generatie van het volk Israël), pakte het kleet van Jozef. Zij wilde met geweld gemeenschap met Jozef, maar Jozef laat zijn kleet dan achter. Als type van het “afleggen van het Koningschap van Christus” over Israël.

Lukas 8:46:

Als de HEERE Jezus onderweg is naar het dochtertje van Jaïrus (dit dochtertje is een type van een bepaalde generatie van het volk Israël), wordt Zijn weg naar dat dochtertje, “onderbroken”, want er komt eerst een vrouw, die de zoom van het kleet van de HEERE Jezus aanraakt. De HEERE Jezus zegt dan: “Ik heb bekend, dat kracht van Mij uitgegaan is”.

Het getal “12” staat in deze twee gebeurtenissen centraal.

Zij zijn beide keren een uitbeelding van het volk Israël, in verschillende generaties.

De zoom van Zijn kleed is ook hier een type van het Koningschap, dat van Hem zou worden weggenomen. Maar dan de onderzijde, de aardse zijde.

Die bloedvloeiende vrouw is een type van de gemeente (de 10 stammen).

Zij krijgt deel aan Zijn “verborgen en hemels” Koninklijk Priesterdom.

Zijn kracht en leven gaat eerst uit naar de gemeente.

Weer terug naar de granaatappelen aan de zoom van het kleed van de hogepriester. Ook al zag je de hogepriester niet, je hoorde wel de “belletjes” onderaan de zoom van Zijn kleed.

De zoom spreekt dus van het Koningschap van de Hogepriester, en die Hogepriester is de HEERE Jezus Christus. Christus is Koning en Hogepriester, naar de ordening van Melchizedek.

Van Hem zou aanvankelijk het Koningschap worden weggenomen.

Maar in verband met het wegnemen van het aardse Koningschap, vinden we die granaatappel.

Het weggenomen, maar daarmee “Verborgen Koninkrijk”, is de gemeente.

De granaatappel is dus een type van de gemeente.

De 5e Kleur

Hemelsblauw = תכלת = 400.30.20.400 = tiklat

Volmaaktheid = תכלה = 5.30.20.400 = tiklah

Voleinding

Voleindigen = תכל = 30.20.400 = takal

Volmaken

Verlangen

Exodus 25:4; 26:1 e.v.:

Hemelsblauw, bevindt zich : in de poort van de omheining; de omtuining

: in de deur van de tabernakel

: in de voorhang van de tabernakel

: in de kleding van het hogepriester

: in de granaatappel